607/00

Den 20. november 2000 blev i sag nr. 52.561:

xxxxx xxxxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxx

mod

Alm. Brand af 1792
Lyngby Hovedgade 4
Postboks 1792
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Alm. Brand af 1792, klager over selskabets afvisning af forsikringsdækning for en anmeldt tandskade.

Klageren har anmeldt, at tanden +1 blev beskadiget ved et slag i september 1998, hvilket har medført, at tanden nu skal erstattes med et implantat.

Selskabet gør gældende, at den omstridte behandling ikke er en følge af uheldet i 1998, men skyldes tidligere skade. Selskabet påberåber sig, at tanden har været recementeret 4 gange inden ulykken.

Sagen har været forelagt nævnets tandlægesagkyndige, der har udtalt følgende: "Det fremgår af sagen, at forsikringstager hos egen tandlæge den 30.9.1998 får en stiftkrone (+1) recementeret. Det er i tandlægens journal angivet, at der ses 2 revner i roden facialt. Det fremgår ikke af tandlægens journalnotater, hvad der er årsag til at kronen er løsnet eller om forsikringstager har oplyst om et traume. Den 23.8.1999 påvises der 2 fistler ud for +1 som tegn på, at der er en knoglebetændelse. Der tages et røntgenbillede, der viser, at tanden er genopbygget med en stiftkrone og at der ikke er tegn til rodbetændelse. Der ses i øvrigt ikke tegn til knogledestruktion omkring +1. I december

1999 anmeldes skaden til forsikringsselskabet. Der er rekvireret journaler fra forsikredes tandlæge der dækker perioden 1977-1999. Behandlende tandlæge oplyser, at stiftkronen på +1 er fremstillet for ca. 30 år siden. Det fremgår af journalen, at +1 blev recementeret 12.10.1977, 27.10.1986, 3.6.1995, 27.2.1996 og 30.9.1998, hvor der påvises revner i roden. Det fremgår således, at +1 er recementeret 4 gange ud over recementeringen i 1998. Det er også påfaldende, at stiftkronen kun sidder fast i 8 måneder, før den må recementeres i 1996. Dette tyder på, at retentionen i tanden efterhånden er blevet dårligere, hvilket imidlertid ikke er mærkeligt efter en funktionsperiode på ca. 30 år. Der fremstilles 22.2.1999 en fyldning langs tandens kronekant, hvilket ligeledes tyder på, at retentionen i stiftkronen er blevet dårligere. Såfremt retentionen i stifttand forringes således, at der kan ske mindre bevægelser af kronen, vil denne ved fremad rettet belastning kunne virke som en vægtstang, hvorved der opstår revner i roden facialt. Dette forekommer i det aktuelle tilfælde at være en sandsynlig årsag til, at +1 må fjernes og erstattes af et implantat. Det kan dog ikke udelukkes at revnerne i roden er opstået ved det angivne uheld."

Klageren har hertil i skrivelse af 29/8 2000 til nævnet bemærket: "Den tandlægesagkyndige anfører, at der ikke, som en følge af betændelsestilstanden, ses tegn på knogledestruktion. Denne konstatering må tilskrives, at røntgenbillederne ikke er nye, idet knoglen er nedbrudt og skal genopbygges i forbindelse med indsætning af implantat. Endvidere fremhæver den tandlægesagkyndige perioden mellem recementeringerne i 1995 og 1996, som påfaldende kort og tegn på tandens dårlige retention, men kendsgerningen er, at der ved recementeringen i 1995 blev brugt en cementtype med en utilstrækkelig styrke og vedhæftning. Denne type cement blev ikke anvendt i 1996. Til yderligere understregning af stiftkronens forringede retention gør den tandlægesagkyndige opmærksom på, at der 22.2.1999 er påført en fyldning langs kronens kant. På dette tidspunkt, ca. 5 måneder efter uheldet, er retention i stiftkronen selvsagt dårlig, på grund af brudrevnerne. Den tandlægesagkyndige kan derfor ikke på det grundlag drage konklusioner om stiftkronens generelle tilstand før uheldet, således som det er gjort. Jeg må fastholde at revnedannelserne skyldes slaget mod tanden, hvilket underbygges af:

- Roden er undersøgt for revnedannelser før hver recementering, og det er først i forbindelse med recementeringen i september 1998 (efter uheldet), at brudrevnerne kan konstateres, jf. min tandlæges skrivelse af 22. februar d.å. til Alm. Brand.

- Der har ikke været nogen betændelsestilstand ved roden før revnedannelserne opstår i september 1998."

Klageren har afgivet et yderligere indlæg den 6/10 2000.

Nævnet udtaler:
Nævnet finder det ikke tilstrækkeligt godtgjort, at den omstridte behandling er en følge af ulykken i 1998. Da nævnet derfor ikke kan pålægge selskabet at udbetale erstatning,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard